

K·MEO

A TRES DESGRÀCIES PER DIA

Diari íntim de Trump

Estic cansat. Ser President esgota. Paga la pena però testimoniar que en una setmana he aconseguit posar als Estats Units d'Amèrica com a Top Ten de les xarxes. Reconec que l'èxit arriba amb el suport de Musk, un boig visionari al que hauré de vigilar però que de moment fa la seva feina.

Repasso les lleis signades aquesta setmana i he de reconèixer que sóc collonut. Canvio la idea dels aranzels a Mèxic i el Canadà per un testimonial augment de les tropes d'aquests països defensant la frontera americana.

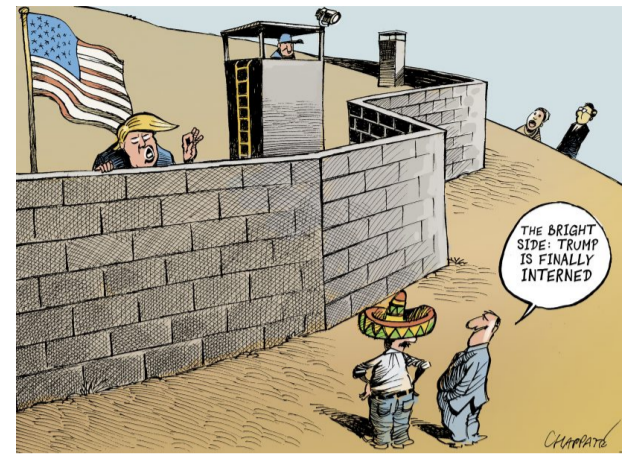
Comunico a Ucraïna que si volen la pau han d'enviar-me el que els especialistes en diuen terres "rars" que serveixen per alguna cosa important.

Faig les primeres deportacions a Guantánamo que és una operació cara

però molt ben vista pels cowboys de la meva terra profunda.

Retiro l'administració de qualsevol despesa relacionada amb els drets humans, la salut humana, el medi ambient respirable i les desviacions espirituals dels humans que no creuen en mi. La mesura ha estat tan valorada pel cowboys nacionals que fins i tot aquell imbècil que s'està a la casa rosada, s'hi apunta.

Despatxo d'una plomada certificada per una gegantina signatura com la meva, a un trenta o quaranta per cent dels funcionaris de l'administració que no em són fidels. A continuació faig una altra firma per acomiadar a membres de la CIA no per fer desaparèixer la companyia sinó per omplir-la amb cowboys adeptes.

- El constat brillant: Trump està finalment internat

La decisió més bonica de totes, fer de Gaza un complex turístic americà. La idea és meva i és fantàstica! Ells vells Cowboys tindran a partir d'ara una nova destinació vocacional. A Gaza, una vegada reconstruïda i sense els terroristes que fins ara l'habitaven, podran trobar el descans que mereixen envoltats de totes les comoditats americanes. Tindran piscines, solàriums, camps de golf, camps de tir i més camps de tir sobre unes restes humanes que deixarem com a testimoni de la victòria de la civilització davant les forces del mal. Ja tinc ganes de ser a Gaza, sempre que el treball presidencial m'ho permeti. I ara, amb el seu permís, una oració al nen Jesús de Betlem i vaig a dormir.

Atentament: **IIIDTRUMPIIIIII**

GARSA PROSTÀTICA

I NO FOLLES PERQUÈ NO ET TOCA

Mossèn es beneficia d'immigrant fins que deixa de ser migrant

L'home va entrar a l'església aviciat. Tenia més de quaranta anys quan la vocació va canviar-li la vida, la mateixa vida que li havia ensenyat que el món es divideix entre els que estan a dalt i els que estan a baix. A ell li havia tocat la part baixa, amb la imposició dels hàbits va saber-se a dalt.

Poc se sap dels fets. Quan l'església és la interpel·lada les notícies es fan breus com el breviarí però tampoc cal esbrinar gaire, la història és sempre la mateixa, l'abús de poder. En aquest cas l'oportunitat per explotar sexualment a un adult era la manca dels papers de residència de la víctima. La màfia fa pagar amb euros i l'església que abans utilitzava les ànimes ara prefereix el sexe. Cada paper, un trosset d'intimitat. No cal ni imaginar la quantitat de duplicats que va necessitar l'immigrant en qüestió.

Aquesta vegada però el final de l'aventura ha agafat un gir diguem que sorprenent i didàctic. L'església ha fet el de sempre,

apartat al violador, posar-se a disposició de la víctima i anar per a una altra cosa, però el violat no ha seguit el camí previst del silenci i la depre autoinculpatòria. Aquest immigrant ja venia d'altres terres i en sabia un munt de la vida. Així que, aconseguit el permís de residència, mentre probablement el capellà estava obrint una llauna d'escopinyes i una cerveseta i s'imaginava l'orgia amb l'agraït migrant, aquest no va anar ni a la sagristia ni a cap bar per celebrar el permís de residència amb els amics i la família. El que va fer va ser anar cap a la caserna més pròxima i denunciar al capellà.

Una mena de lema reivindicatiu ha escrit aquest migrant. "I ara, jo et follo a tu".

Gran lliçó la de la víctima. Exemple

PERMISOS DE RESIDÈNCIA

magnífic del que és una venjança proporcionada, elegant i amb el punt de cinisme que cal tenir per enfrontar-te amb aquests personatges mitja-merda que amaguen les seves debilitats darrera qualsevol símbol, com és una sotana.

És una d'aquelles poques vegades en que pagaries per ser víctima a canvi de veure per un forat la cara encesa del mossèn furgant-se la peça per sota la sotana mentre demana a Déu la teva sentència infernal.